

ПРЕС КЛИПИНГ

28-29. јануар 2017.

НАСЛОВИ

- Недимовић: Без стручних кадрова нема развоја пољопривреде (стр.2)
- Шарчевић: Статус просветних радника мора да се поправи (стр.2)
- Зашто су Костић и Матијевић одустали од ПКБ-а (стр.3)
- Младе најчешће школујемо за биро (стр.5)
- Јелашић: Продају се Војвођанска, Пиреус, Еуробанка и Алфа банка (стр.7)
- Синдикати одговорни за стање у држави (стр.8)
- Грађани без заштите од утеривача дугова (стр.9)
- Финансијско безнађе крагујевачких телевизија (стр.10)
- Јелашић: Све грчке банке у Србији су на продају (стр.10)
- Вучић: У Ниш стиже Мерцедес у свету технологија расвете (стр.11)
- Јелашић најављује продају грчких банака у Србији (стр.12)
- Вучић писао Нишлијама: Стиже Цумтобел (стр.12)

Недимовић: Без стручних кадрова нема развоја пољопривреде

Извор:Новости Онлине

Министар Недимовић: Без образованих кадрова не може бити развоја пољопривреде и прехранбене индустрије. Пољопривредна школа у Футогу и сличне школе широм Србије, управо стварају кадрове који ће допринети том развоју

Министар пољопривреде и заштите животне средине Бранислав Недимовић посетио је данас Пољопривредну школу са домом ученика у Футогу, обишао школску економију и присуствовао Свечаној академији поводом школске славе Светог Саве.

Министар Недимовић је рекао да без образованих кадрова не може бити развоја пољопривреде и прехранбене индустрије, а да пољопривредна школа у Футогу и сличне школе широм Србије, управо стварају кадрове који ће допринети том развоју.

Недимовић је подсетио да су се пре месец дана на Пољопривредном факултету у Земуну окупили директори свих пољопривредних школа и разговарали управо о образовању и о развоју пољопривреде што је сегмент који је, како је истакао, у прошлости био занемарен.

"Пољопривредна школа са домом ученика у Футогу и све сличне школе у Србији имаће комплетну подршку Министарства пољопривреде, јер без оваквих школа нема развоја ни пољопривреде, ни прехранбене индустрије", рекао је Недимовић.

Министар Недимовић је нагласио да без основних ресурса, односно, без земљишта и стоке, школе као што је Пољопривредна школа у Футогу не могу на прави начин спровести практичну наставу, па је, како је казао, јако битно обезбеђивање тих ресурса.

Недимовић је нагласио и да се у више наврата сусретао са амбасадором Италије и да су разговарали на тему финансирања рада у свим пољопривредним школама у Србији за које је Република Италија заинтересована, али и да је неопходно направити пројектеза донације тим школама, а који ће бити завршени на пролеће.

Министар Недимовић је Пољопривредну школу у Футогу, коју похађа 800 ученика, обишао са градоначелником Новог Сада Милошем Вучевићем и директором школе Душаном Гагићем.

ПОЛИТИКА ONLINE

Шарчевић: Статус просветних радника мора да се поправи

Школе у Србији обележиле су данас школску славу - Светог Саву, свечаним приредбама и сечењем славског колача, а министар просвете Младен Шарчевић поручио је да ће ова година бити значајна за развој образовања и да статус просветних радника мора да се поправи.

За њаке је данас био радни дан, али без наставе, а прослави Савиндана у Основној школи "Душан Дугалић", коју похађају деца са сметњама у развоју су осим министра просвете присуствовали градски менаџер Горан Весић и председник општине Врачар Милан Недељковић.

Шарчевић је честитао свим ђацима и прошветним радницима у Србији школску славу Светог Саву и поручио да ће ова година бити значајна за развој образовања у Србији, јер ће многе отворене теме бити решене кроз нове законске моделе.

Он је нагласио да статус просветних радника у Србији мора значајно да се поправи, те да ће се то радити кроз повећање плата, оптимизацију и рационализацију самог система.

Мора се радити на враћању угледа професије не само кроз новац, већ и кроз обуку просветних радника, нагласио је министар.

Говорећи о спроведеној инклузији у Србији, Шарчевић је рекао да се није претерано водило рачуна да ли сва деца могу имати инклузиван приступ, те да министарство покушава да направи нови модел, а то је да деца могу бити и у редовним школама, али и у специјализованим школама намењеним за децу са сметњама у развоју.

Градски менаџер Горан Весић рекао је да је школа "Душан Дугалић" посебно важна и подсетио да њу похађају деца са територије десет градских општина и три дома за незбринуту децу.

Посетом школи на Савиндан, како каже, желели су да покажу да су сва деца једнака и да ово друштво мора да нађе начин да сву децу укључи да постану вредни чланови нашег друштва у складу са могућностима.

Он је похвалио садашњег председника општине Врачар Милана Недељковића што су донели одлуку да финансирају превоз децу са сметња у развоју до шке.

„То су од 2010. године обавезе свих општина, само није радила општина Врачар. Од ове године ради и општина Врачар. на тај начин олакшали су живот родитељима и овој децу”, рекао је Весић.

Зашто су Костић и Матијевић одустали од ПКБ-а

Аутор: [Ивана Албуновић](#)

Није било никаквих притисака, Костић не жели да учествује, а ја не могу сам против моћних компанија из Кине и Емирата, тврди Петар Матијевић за „Политику”

Одустајањем Петра Матијевића и Миодрага Костића, двојице најјачих домаћих кандидата за куповину ПКБ-а, све је извесније да ће држава стратешког партнера морати да потражи међу страним компанијама. А да је реч о озбиљној намери показује и то што се и у меморандуму са ММФ-ом Србија обавезала да ће поново расписати тендер за приватизацију ПКБ-а.

За сада се као озбиљно заинтересована помиње само „Ал Дахра” из Уједињених Арапских Емирата док међу преосталим, највећим домаћим играчима из сектора агара до сада нико није исказао такве намере.

Најаве да би странци могли да се домогну више од 17.000 хектара ораница надомак Београда и обрађују земљу која има потенцијал да храни половину Србије сигурно неће одушевити домаћу јавност. Али дају и довољно материјала опозицији да оптужи власт за недомашинско понашање и распродају српске земље.

Необично јесте да је, пре само неколико дана, Матијевић без резерве изјавио за наш лист да није одустао од ПКБ-а, у коме види огроман потенцијал, и да ће са Костићем разговарати о заједничкој понуди. Шта се у међувремену догодило да промени план, без да је и ушао у трку и сачекао да министарство привреде званично објави тендер и почетну, минималну цену?

– Костић више није заинтересован, а ја не могу сам. Чак и у конзорцијуму нас двојица не бисмо могли да будемо конкуренти „Ал Дахри” и кинеским компанијама које су заинтересоване. Они имају много већи капитал за инвестирање. Новац је данас јефтин и њима доступнији него нама – рекао је јуче Матијевић за „Политику”.

На питање да ли је било притисака да откажу учешће како би се осигурала позиција другим кандидатима, он каже да „их нико није притискао” и да више није реч о цени која ће бити понуђена за ПКБ, већ о томе да би шансе домаћег конзорцијума биле минималне колико год да понуде. ПКБ је, према његовом мишљењу, једна од малобројних српских фирми која је преостала и која вреди.

– Није нама руковођење проблем. Обрађујем у Србији око 33.000 хектара земље, што је дупло више земље него што има ПКБ и постижемо максималне приносе. Ризик да се уђе у тако велику инвестицију је огроман, две године суше и пропали сте – каже Матијевић. Истиче да би мишљење могао да промени када би знао да су арапска или кинеска компанија одустале. За државу су што се тиче ПКБ „све опције у игри”, али се према изјавама министра пољопривреде Бранислава Недимовића „неће журити са одлуком и продајом”. Како је рекао за РТС, инвеститори до 17. фебруара треба да доставе писмо о заинтересованости са предлогом модела приватизације и оквирним планом пословања.

– Настојаћемо да се очува сточарска производња и спречимо евентуалне покушаје куповине пољопривредног земљишта зарад претварања у грађевинско – рекао је Недимовић и додао да ће држава донети одлуку тек када буде сагледала све понуде.

ПКБ је прошле године пословао позитивно, али је дуг нарастао на око 60 милиона евра. Важи мишљење да би за Србију из стратешких разлога најбоља опција била да задржи власништво над корпорацијом, која осим плодних ораница има и највећу фарму у Европи – око 9.000 музних крава, што је половина од укупног броја грла у осталим пољопривредним комбинатима у Србији. У условима када највећи део домаће млечне индустрије држе странци, а ЕУ не зна шта ће са вишковима млека, очување сточног фонда ове пољопривредне корпорације је од пресудне важности за домаћу пољопривреду.

Професор Економског факултета Љубодраг Савић каже да је ПКБ осакаћен продајом својих прерађивачких фирми („Имес”, „Имлек”, „Фриком”...) и због таквог кратковидог посматрања од предузећа је остала само љуштура која се бави само примарном производњом.

Каже да такво предузеће, без прераде, нема апсолутно никакве шансе да буде профитабилно у тржишној привреди.

– А само ограда их дели од „Имлека”, који пак може да купује млеко од кога год жели у Србији или Европи. Чак је пропуштена прилика да се кроз стечај купи „Шабачка млекара” и обезбеди сигурна прерада млека за ПКБ – истиче Савић, додајући да за разлику од других државних фабрика које праве губитке ова фирма и даље има невероватан потенцијал. Тренутно су једини адути производња здраве хране и прехранбена сигурност која се на тај начин обезбеђује.

– То Србија мора да има увиду, поготово када се јави купац као „Ал Дахра” која жели да инвестира овде управо због тога што немају обрадивих површина и што ће храна у 21. веку бити стратешка ствар – истиче наш саговорник. Држава, према његовом мишљењу, сада има неколико могућности. Једна је да прода корпорацију Кинезима или Арапима, своју будућност стави на коцку али се ослободи сталног помагања предузећу. Или, да се определи за једну од две опције, које су по Савићевом мишљењу једнако прихватљиве.

– Држава може да остане титулар својине, али изабере професионални менаџмент, постави јасне задатке и ту стави тачку што се тиче даљег мешања. Уз обезбеђење инвестиција за прераду меса и млека. Друга могућност је да се уђе у промену власничке структуре и кроз докапитализацију, јавно партнерство или продају мањинског пакета акција обезбеди свеж капитал од кога би ПКБ комплетирао своју производну структуру – истиче наш саговорник. Држава је формално власник ПКБ-а од септембра прошле године када је Град Београд уступио 99 одсто акција. Корпорацијом, међутим, и даље управља менаџмент који је поставио град. Како сазнајемо први састанак са представницима државе организован је јуче и то на иницијативу запослених. Тема није била најављена приватизација већ разговор о повећању

плата. Преговори су прошли неуспешно по око 1.700 запослених (око 70 одсто раде у сточарству) чије су просечне зараде 44.000 динара.

– Држава се не бави озбиљно ПКБ-ом, што се види и по томе што компанијом и даље управља старо руководство. После прошлог, пропалог тендера није урађена ни нова процена капитала. Ми ћемо инсистирати на мањинском стратешком партнерству и задржавању ратарско-сточарске делатности. То је једина прихватљива могућност – каже представник синдиката ПКБ-а Милисав Савић. Како каже, у последње три године ово предузеће било је ускраћено за око 1,2 милијарде динара (око 10 милиона евра) на основу укинутих премија за млеко и што их ставља у неравноправан положај у односу на друге произвођаче.

– Однос државе се није променио, па се отвара питање да ли треба да се обратимо Агенцији за борбу против корупције. Да ли неко намерно хоће да осиромаше фирму – пита Савић.

Младе најчешће школујемо за биро

Аутор:Љубинка Малешевић

Нове инвестиције током 2016.године довеле су до смањења броја незапослених у Сремској Митровици за чак 15 одсто у односу на претходну годину, тако да ће тренутно 5.884 незапослена имати шансу да ове године дођу до радног места које ће понудити нови страни инвеститори који најављују отварање погона у овом сремском граду. Међутим, проблем настаје што они који најављују да ће ове године тражити раднике и отворати радна места тешко могу да дођу до радне снаге која им је потребна, јер ње једноставно међу незапосленима нема.

Филијала Националне службе за запошљавање Сремска Митровица већ је припремила обуку за месаре, како би аустријски гигант “Гелингер” који је купио “Митрос” могао да дође до радника који му требају како би ова месна индустрија почела да ради пуном паром. Обука се припрема и за обућаре, јер италијанска компанија најављује отварање погона за израду обуће и већ је исказала потребу за 600 радника, а мајстора за шивење ципела за “Гучи” и “Праду” нема. Овакве проблеме имају и друге локалне самоуправе у Војводини и Србији, јер је из године у годину све очигледнији раскорак између образовне структуре незапослених и онога што је потребно привреди. Претходних година рађена су многобројна истраживања која су указивала да је слаба веза између образовног система и тржишта рада, што за последицу има неусклађеност између понуде радне снаге и њене тражње, али је мало тога учињено како би се млади усмеравали на занимања која требају као и она која ће, у складу са најавама доласка нових инвеститора требати.

На евиденцији незапослених годинама “чаме” факултетски образована лица, па и магистри и доктори наука, али са занимањима која више ником не требају и које је нужно усмерити на струку која Србији недостаје и тако им омогућити да уместо губљења година живота на евиденцији почну да живе од своје зараде.

Проблем са понудом и потражњом радне снаге имају и домаћи послодавци, јер је и њима тешко да нађу квалификованог радника који може одмах да ради самостално. По правилу и они, као и страни инвеститори, прво морају да обучавају раднике па тек онда да их укључе у производњу, а то им се према њиховој рачуници не исплати. Због тога су они недавно направили “листу” занимања која ће им требати у овој години.

На тој листи су стручњаци за развој софтвера, од пројектаната до аналитичара, али и машински инжењери, шивачи текстила, заваривали и резачи пламеном, монтери, армирачи, комерцијалисти и трговински заступници. Високо место на листи заузимају и возачи тешких теретних возила и камиона који недостају не само Србији већ и свим европским државама, мада је тешко поверовати да таквог профила нема на евиденцији незапослених.

Да је ђаво однео шалу и да се мора озбиљно схатити проблем који је већ дуго присутан у Србији, као и да се млади више не смеју школовати за биро рада већ за конкретно радно место, схватили су и надлежни државни органи и латили су се посла да то промене. Министар за рад, запошљавање, борачку и социјану политику Александар Вулин ових дана поручује да је ово време вештина и да се тако мора и радити како би се стопа незапослених знатно смањила.

- Ове године држава је обезбедила значајна средства за обуке које треба да помогну брже запошљавање незапослених. У ту сврху из буџета је опредељено 970 милиона динара. Међутим, то су средства која су опредељена за људе који су већ прошли вид формалног образовања, најчешће средњошколско. То нам говори да образовни процес није прилагођен потребама привреде. Зато је један од приоритета да заједно са Министарством просвете коначно почнемо да креирамо образовну политику тако да обуке прилагодимо захтевима привреде – истакао је Вулин додајући да је ово време вештина у којем послодавци траже да њихови радници буду стварно оспособљени и знају да раде, па ће онда бити и спремни да то знање и плате.

Према речима Зорана Мартиновића, директора Националне службе за запошљавање, у прошлој години прерађивачки сектор, трговина на мало и поједине гране услужне делатности исказали су највећу тражњу за новим радницима.

- Великом броју незапослених недостају одређена знања и вештине које послодавци траже. Зато постоје захтеви за појединим краћим обукама или преквалификацијама, што НСЗ кроз своје програме и ради. Резултати анкете послодаваца о профилима радника који им требају биће доступна свима који креирају како уписну тако и све друге политике које се односе на стицање додатних знања и вештина. Постоји тренд веће тражње оних који поседују знања везана за информатичке технологије, али и занатлије попут заваривача, бравара, зидара, пекара, посластичара – рекао је Мартиновић.

Чест је случај, наглашава Мартиновић, да и после завршене школе млади људи излазе на тржиште рада без одговарајуће праксе, само са теоријским знањем. Због тога, сматра он, процес дуалног образовања може премостити јаз између потреба послодаваца и знања која се стичу у школама.

Хиљаду компанија већ зна каква им радна снага треба

Национална служба за запошљавање и Привредна комора Србије потписале су споразум који дефинише на који начин ће се обезбедити радна снага потребна привреди. Председник ПКС Марко Чадеж тврди да ће ускоро бити завршен нацрт закона о дуалном образовању, као и да је преко 1.000 компанија до сада дефинисале своје потребе за кадровима и начине на које би учествовали у програму обезбеђивања квалификованих радника.

Претходних година рађена су многобројна истраживања која су указивала да је слаба веза између образовног система и тржишта рада, што за последицу има неусклађеност између понуде радне снаге и њене тражње.

Јелашић: Продају се Војвођанска, Пиреус, Еуробанка и Алфа банка

Пишу: М. Обрадовић - А. М.

У 2016. власнике промениле Креди банка, Финдоместик, Чачанска, Хипо и Марфин банка

Прошла година на банкарском тржишту Србије била је бурна, не због раста кредитне активности која је стагнирала, већ због излазака банака са српског тржишта, преузимања банака и промена у власништву.

Словеначка КБМ банка продала је крагујевачку Креди банку српским бизнисменима Андреју Јовановићу и Бојану Миловановићу, који су је преименовали у Директ банку и после неколико месеци преко ње купили и Финдоместик банку, део француске и глобалне финансијске корпорације БНП Париба. Иначе још 2015. мађарска ОТП банка је саопштила да је купила Финдоместик банку, али је тај посао пропао пред саму реализацију.

На тржишту се појавила прва турска банка, Халк банка која је купила Чачанску банку од државе и ЕБРД-а. Промене у власништву доживеле су и две релативно велике банке. Миодраг Костић стекао је стопроцентно власништво у АИК банци, а истовремено купио и удео у словеначкој Горењској банци. Амерички инвестициони фонд Адвент, заједно са ЕБРД, купио је некадашњу Хипо банку и преименовао је у Адико банку.

То није крај консолидацији на тржишту, пошто је руски бизнисмен Игор Ким преузимањем Марфин банке на нивоу централе, преузео и српску филијалу.

Последњих дана прошле године, Банк оф Чајна добила је дозволу Народне банке Србије за гринфилд лиценцу, а прошле суботе је и званично отпочела пословање. Годину дана раније гринфилд лиценцу добила је и Мирабанк из УАЕ.

Такође, последњих дана прошле године у јавност је процурела информација, коју нико није демантовао, да су АИК, Сосијете женерал и Комерцијална банка постигле договор о преузимању грчке Алфа банке.

Недавно на форуму Јуромани у Бечу бивши гувернер НБС Радован Јелашић рекао је у разговору са новинаром Данаса да су све грчке банке у Србији на продају.

- Пре три месеца сам постао члан Хеленик фајненшел стабилити фонда (Хеллениц Финанциал Стабилити Фунд) у Грчкој. Никада нисам мислио да, не само да ћу бити укључен у давање лиценци грчким банкама, између осталог и у Србији, него да сам сад члан једног надзорног одбора који има 40 одсто власништва у Националној банци Грчке и 20 у Пиреусу и да ћу након 10 година учествовати у продаји свих тих банака. Не само у Бугарској и Румунији, него и у Србији - рекао је Јелашић за Данас.

Како наводи, зато са интересовањем прати "како иде продаја Војвођанске банке (НБГ), како иде продаја Пиреус банке, Еуробанке и Алфа банке".

- Алфа је дефинитивно при крају. Ми тамо као Хеленик фајненшал стабилити фонд имамо мањи удео. За нас је важније шта ће бити са продајом НБГ где имамо 40 одсто власништва и Пиреус банке. Те паре су и те како потребне не само Фонду, него и грчком пореском обвезнику, који је у Хеленик уложио око 35 милијарди евра. То је огромна сума - каже Јелашић.

Оваква позиција Грчке није чудна, будући да је део програма Европске комисије за реструктурирање четири највеће грчке банке осим прикупљања капитала и смањивање присуства у иностранству.

Тако је Еуробанка последњих дана 2016. године продала своју Универзал банку у Украјини. Пре тога је Алфа банка продала мрежу филијала у Бугарској, а Еуробанка је продала банке у Пољској и Турској.

И мада је на тржишту динамично, цена банака је изузетно ниска. За већину послова у којима приватна банка продаје пословање другој приватној банци информације о висини трансакције се не објављују, али колико се вреднују банке у Србији може се наслутити из купопродаја банака које су се котирале на берзи.

Ненад Гујаничић, економиста Вајс брокера, истиче да је Чачанска банка продата за 10 милиона долара што је испод 30 одсто књиговодствене вредности.

- Да је ова банка продата 2006. или 2007. када је правила по три, четири милиона евра добити, цена би била два или три пута већа од књиговодствене вредности. По тим ценама су се продавале банке пре кризе. Сада је то на 30 до 50 одсто књиговодствене вредности - објашњава Гујаничић, додајући да без решења лоших кредита неће бити ни великих профита банака па ни високих цена.

Каква је ситуација са ценама банака показују цене трговања њиховим акцијама на берзи. На пример акцијама Комерцијалне банке, највеће државне и друге банке на тржишту са учешћем од 13 одсто, чија приватизација је најављена за 2017, тргује се на свега 0,47 одсто књиговодствене вредности. Због оваквог стања на тржишту неки стручњаци сматрају да ће Комерцијална тешко наћи купца по одговарајућој цени. Гујаничић истиче да за разлику од малих банака са учешћем од један или два одсто, куповином Комерцијалне, колико год она имала проблема, нови власник постаје велики играч на тржишту и да се на конто тога може постићи нешто боља цена при продаји.

Друга велика домаћа банка чијим акцијама се тргује на берзи је АИК банка, чији је власник у прошлој години постао Миодраг Костић. Он је према речима Гујаничића то власништво платио свега око 130 милиона евра. Ради се о банци која је у 2015. остварила добит пре пореза од 3,4 милијарде динара, а у првих девет месеци прошле године 5,2 милијарде динара. Костић је последње акције откупио на свега 32 одсто књиговодствене вредности банке.

Фолксбанка прва отишла из Србије и региона

Прва банка која је након кризе напустила српско тржиште била је аустријска Фолксбанка која је 2012. продала бизнис у Србији руској Сбербанци. Одмах наредне године и белгијска КБЦ банка некако је, уз губитке, успела да прода имовину и клијенте Сосијете женералу, а лиценцу Теленору. У међувремену су пропале и четири домаће банке, од којих су три биле државне, Агробанка, РБВ, Привредна банка Београд и Универзал банка.

Синдикати одговорни за стање у држави

Пише: Центрифуга

Синдикати имају огромну одговорност за стање у каквом се налазимо. Јер ако синдикати нису успели да зауставе прво проратну еуфорију, рат и распад бишве Југославије, а онда НАТО, и овакав тип приватизације, ми не можемо да кажемо да нисмо одговорни и не можемо да будемо задовољни.

То што ми нисмо највише криви, и то што је “Независност” увек пливала против струје, не може да избрише горак укуса тога да нисмо били довољно убедљиви за већину грађанки и грађана Србије, каже Зоран Стојиљковић, професор Факултета политичких наука и председник Уједињених гранских синдиката независност, за емисију Центрифуга која се ексклузивно емитује на сајту Данаса.

Грађани без заштите од утеривача дугова

Пише: М. Раденковић

Годинама уназад агенције за наплату потраживања откупљују дугове грађана, углавном од мобилних и кабловских оператера, користећи чињеницу да не постоји закони који би јасно регулисали њихов рад, што отвара простор за низ злоупотреба.

Једном када дугови грађана доспеју у руке агенција, настају кафкијанске ситуације из којих грађани не могу да нађу излаз. Тако се дешава да потраживања у власништву агенције постану и дупло већа у односу на првобитни дуг, а да корисници ни на који начин не могу добити објашњење од агенција по ком основу су потраживања нарасла. Оно што могу да добију јесу учестали позиви и претње да исплате своја дуговања. Грађани неретко сведоче да агенције траже да плате дугове који су или већ измирили или их уопште нису направили. Проблем је што те своје притужбе могу да упуте само агенцијама које остају неме на њихове приговоре, или да се одлуче да траже спору правду на суду.

Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије, каже за Данас да су основни проблеми у ради агенција за наплату потраживања то што се дугови продају без сагласности корисника, као и непоштовање етичког кодекса од стране запослених у агенцијама.

- Продаја дугова је могућа али уз сагласност корисника. Дакле, када склапате уговор, мора да стоји ставка да је могућа продаја потраживања. Такође корисник се мора обавестити када се његова потраживања продају. Посебан проблем је и то што запослени у тим агенцијама не поштују етички кодекс. Наводно, ради се о људима који су едуковани за такав рад, а заправо у питању су особе без искуства које су на радној пракси - каже Паповић.

Продаја дугова дешава се без сагласности корисника, а обавештење да су потраживања уступљена некој од агенција селективно се шаљу. Агенције се у свом раду позивају на Закон о облигационим односима који наводи да "за пренос потраживања није потребан престанак дужника, али је уступилац дужан обавестити дужника о извршеном уступању."

У Сектору за заштиту потрошача у Министарству трговине на питање Данаса да ли мобилни и кабловски оператери имају право да продају дугове без обавештења и сагласности грађана кажу да Закон о заштити потрошача наводи да трговац може ангажовати агенције да врше наплату "у његово име и за његов рачун" само уз изричиту сагласност корисника. Истовремено додају да у случају кршења закона, оштећени могу да поднесу пријаву прекршајном суду а казне су за правно лице од 300.000 до два милиона, а за предузетнике од 50.000 до пола милиона динара.

На другој страни учестало позивање грађана је дозвољено Законом о заштити потрошача. У делу који се односи на насртљиво пословање каже се да трговац има право да се вишеструко обраћа потрошачу, противно његовој вољи, ако на тај начин жели да оствари потраживања из уговора. Оно што не би требало да има право јесте да се користи претњама и увредама. У свету управо ради заштите грађана постоје закони који деценијама јасно регулишу рад агенција за наплату потраживања. Тако рецимо у Америци агенције не смеју позивати дужнике након девет часова увече или на радном месту. Истовремено, грађани могу затражити од агенције да прекину комуникацију што оне морају да поштују. У неким европским земљама агенције такође морају разматрати тврдње грађана да су потраживања неоснована, у противном бивају кажњене.

У Србији тренутно постоји 17 агенција за наплату потраживања, а међу њима осам се налази у стопроцентном односно делимичном власништву страних физичких и правних лица.

Финансијско безнађе крагујевачких телевизија

Пише: З. Радовановић

Приватизација Радио телевизије Крагујевац поништена је, јер досадашњи власник, крушевачки бизнисмен Радоица Милосављевић, није испуњавао уговорне обавезе.

– Запослени у РТК и њихови синдикални лидери демантовали су Милосављевићеве тврдње да је “било нереално да испуњава обавезе на бази претходних дуговања”, те да новинари и остали медијски радници, као ни комерцијала “нису зарађивали новац”.

- Милосављевић је, при куповини РТК, врло добро знао каква је финансијска ситуација у предузећу, тако да му никако није било непознато ни колики су дугови фирме. Истовремено, апсолутно је нетачно да запослени и комерцијала, у време док је он био власник РТК, нису зарадили ни, како је рекао, један једини динар. Напротив, запослени и комерцијала су свакодневно радили и доносили приход, али је Милосављевић био неозбиљан власник, који је РТК оставио у пословно-финансијском безнађу - рекао је јуче нашем листу председник Синдиката “Независност” у РТК Горан Антонијевић.

Милосављевићу су у међувремену наплаћене банкарске гаранције од 150.000 евра, колико је требало да инвестира у РТК, и тај новац је, на основу важеће законске регулативе, завршио у државном буџету, упркос чињеници да је бивши газда радницима РТК остао дужан по осам плата. Преостали запослени, њих 67, отарасили су се несавесног власника, али тек сада не знају шта ће се даље дешавати са РТК, од чијег опстанка зависи њихова егзистенција.

Јелашић: Све грчке банке у Србији су на продају

Извор: Танјуг

Војвођанска банка (НБГ), Пиреус банка, Еуробанка и Алфа банка - рекао је бивши гувернер Народне банке Србије Радован Јелашић, а сада члан Хеленик фајненшал стабилити фонда у Грчкој.

Он је рекао да са интересовањем прати "како иде продаја Војвођанске банке (НБГ), како иде продаја Пиреус банке, Еуробанке и Алфа банке".

"Алфа је дефинитивно при крају. Ми тамо као Хеленик фајненшал стабилити фонд имамо мањи удео. За нас је важније шта ће бити са продајом НБГ, где имамо 40 одсто власништва и Пиреус банке", рекао је Јелашић за "Данас".

Нагласио је да су те паре итекако потребне не само Фонду, него и грчком пореском обвезнику, који је у Хеленик уложио око 35 милијарди евра.

Јелашић је сада укључен у давање лиценци грчким банкама, између осталог и у Србији, а као члан надзорног одбора који има 40 одсто власништва у Националној банци Грчке и 20 одсто у Пиреусу, учествује у продаји свих тих банака, не само у Бугарској и Румунији, већ и у Србији.

Вучић: У Ниш стиже Мерцедес у свету технологија расвете

Извор:Бета

Председник Владе Србије Александар Вучић најавио је да ће један од најбољих произвођача иновативних расветних система, аустријска компанија "Цумтобел", отворити фабрику у Нишу. Он је грађане Ниша о томе обавестио писмом које је објављено на сајту Владер Србије најавивши да ће у ту фабрику аустријска компанија инвестирати 30 милиона евра.

"Као председник Владе Србије, данас сам посебно срећан, нарочито због онога што сам обећао приликом седмодневног боравка у Нишу, а то је да један од најбољих произвођача иновативних расветних система, аустријска компанија 'Цумтобел', дефинитивно долази у Србију", навео је Вучић.

Он је навео да је 27. јануара то потврдио Надзорни одбор компаније, а светски медији, попут Ројтерса и Блумберга, објавили су ову одлуку на својим сервисима.

"На доласку ове компаније радили смо дуго и предано и данас морам да будем радостан јер се ова компанија, коју сви зову још и 'Мерцедес у свету најновијих технологија расвете', одлучила да своју нову велику фабрику изгради у Нишу и у овај изузетно важан српски центар инвестира 30 милиона евра", рекао је премијер Србије.

Вучић је навео и да је волео да грађани у Ниша разумеју колико је тешко довести једног оваквог партнера не само да инвестира и отвори производњу, већ да буде мотор развоја и преносилац најсавременијих технологија.

Према његовим речима, та компанија ће бити покретач иновација и озбиљан партнер универзитетима.

Он је напоменуо и да "Цумтобел" има фабрике у Немачкој, Аустрији, Француској, Великој Британији, на Новом Зеланду, у Аустралији, САД и Кини, а да сада инжењери и радници из Србије постају чланови те велике породице.

Запослиће "значајан број" радника

Градначелник Ниша Дарко Булатовић објаснио је да "Цумтобел" планира да 2018. године отвори фабрику на 40.000 квадрата, и да планира да упосли "значајан број" радника, али није мога да прецизира колико.

"За реализацију планираног пројекта потребно је око 10 хектара земљишта које ће Република и Град обезбедити у једној од индустријских зона у Нишу", нагласио је Булатовић на конференцији за новинаре у Градској кући.

Према његовим речима, представници компаније "Цумтобел" су у протеклих годину и нешто дана, шест пута посетили Ниш, при чему их је руководство града упознало са компаративним предностима и Ниша и Републике.

"Посебан акценат у преговорима био је на индустријској традицији, плановима за развој Научно-технолошког парка и предностима које пре свега генерише Универзитет у Нишу", рекао је Булатовић.

Декан нишког Електронског факултета Драган Јанковић рекао је да се компанија "Цумтобел" разликује од других инвеститора јер планира да поред производне погоне отвори и развојни центар и упосли велики број висококвалификованих радника.

"То је разлог више да млади стручњаци не оду из овог града и земље. Они ће моћи да своје потенцијале искажу у тој фабрици", казао је Јанковић.

Јелашић најављује продају грчких банака у Србији

Извор:ФоНет

Недавно на форуму Јуромани у Бечу бивши гувернер Народне банке Србије Радован Јелашић рекао је у разговору са новинаром Данаса да су све грчке банке у Србији на продају.

"Пре три месеца сам постао члан Хеленик фајненшел стабилити фонда у Грчкој. Никада нисам мислио да, не само да ћу бити укључен у давање лиценци грчким банкама, између осталог и у Србији, него да сам сад члан једног надзорног одбора који има 40 одсто власништва у Националној банци Грчке и 20 у Пиреусу и да ћу након 10 година учествовати у продаји свих тих банака. Не само у Бугарској и Румунији, него и у Србији", рекао је Јелашић.

Он је истакао да са интересовањем прати "како иде продаја Војвођанске банке (НБГ), како иде продаја Пиреус банке, Еуробанке и Алфа банке".

"Алфа је дефинитивно при крају. Ми тамо као Хеленик фајненшал стабилити фонд имамо мањи удео. За нас је важније шта ће бити са продајом НБГ где имамо 40 одсто власништва и Пиреус банке", објаснио је Јелашић.

"Те паре су и те како потребне не само Фонду, него и грчком пореском обвезнику, који је у Хеленик уложио око 35 милијарди евра, што је огромна сума", прецизирао је Јелашић.

Оваква позиција Грчке није чудна, будући да је део програма Европске комисије за реструктурирање четири највеће грчке банке, осим прикупљања капитала, и смањивање присуства у иностранству.

Тако је Еуробанка последњих дана 2016. године продала своју Универзал банку у Украјини. Пре тога је Алфа банка продала мрежу филијала у Бугарској, а Еуробанка је продала банке у Пољској и Турској.

РТВ РАДИО
ТЕЛЕВИЗИЈА
ВОЈВОДИНЕ

Вучић писао Нишлијама: Стиже Цумтобел

Извор:Танјут,РТВ

Председник Владе Републике Србије Александар Вучић обратио се данас Нишлијама поводом доласка једног од најбољих произвођача иновативних расветних система, аустријске компаније "Цумтобел" (Zumtobel) у Србију.

"Као председник Владе Србије, данас сам посебно срећан, нарочито због онога што сам обећао приликом седмодневног боравка у Нишу, а то је да један од најбољих произвођача иновативних расветних система, аустријска компанија "Цумтобел", дефинитивно долази у Србију. Ово је 27. јануара потврдио Надзорни одбор компаније, а светски медији, попут "Ројтерса" и "Блумберга", објавили су ову одлуку на својим сервисима" навео је Вучић у писму.

На доласку ове компаније радили смо дуго и предано и данас морам да будем радостан јер се ова компанија, коју сви зову још и "Мерцедес у свету најновијих технологија расвете", одлучила да своју нову велику фабрику изгради у Нишу и у овај изузетно важан српски центар инвестира 30 милиона евра, додаје премијер.

"Волео бих да разумете колико је тешко довести једног оваквог играча не само да инвестира и отвори производњу, већ да буде мотор развоја, преносилац најсавременијих технологија, покретач иновација, озбиљан партнер универзитетима," рекао је он.

Он је навео да када је први пут упознао директора ове компаније Улриха Шумахера пре тачно годину дана и четири месеца, овакав исход нисмо ни сањали. Али, време је показало да смо корак по корак градили поверење једне од водећих иновативних компанија и убедили их да Србија јесте право место за њих, каже премијер.

"Почело је отварањем "Цумтобел" дизајн и пројектног центра, који је из Пољске пребачен код нас, и запошљавањем младих инжењера и дизајнера који су овде у Београду радили на пројектима компаније "Цумтобел" широм Европе. И овим младим људима смо захвални јер су они својим даром, посвећеношћу и креативношћу слали јасну поруку да Србија јесте право место," указао је премијер.

Одмах затим, како то код озбиљних Аустријанаца иначе и функционише, решили су да се увере да ће сутра имати добре добављаче и партнере међу нашим фирмама.

"Заједно смо обишли више од сто компанија и изабрали оне које испуњавају њихове високе стандарде. У целом овом процесу донирали су "паметно улично осветљење" у по две улице у Нишу и Београду. Све ово јесте био део пута стварања поверења у Србију," каже премијер.

"Цумтобел", како је навео, има фабрике у Немачкој, Аустрији, Француској, Великој Британији, на Новом Зеланду, у Аустралији, САД и Кини, а данас наши инжењери, наши радници, наши млади иноватори постају чланови ове велике породице, закључио је Вучић.

Чадеж: Цумтобел шанса за Ниш да поново ствара иновације

"Долазак аустријског произвођача у Србију је шанса за Ниш и тај регион да се поново врати стварању иновативне технологије", оценио је данас директор Привредне коморе Србије Марко Чадеж.

Чадеж, који је део политичко-привредне делегације Србије и БиХ у званичној дводневној посети Саудијској Арабији, навео је да је то значајно јер се не ради само о обичној инвестицији и обичној згради фабрике, већ о високој технологији, размени знања, сарадњи са Универзитетом у Нишу, "који јесте некад био центар електронике".

"Ниш има ту традицију и чини ми се да је ово шанса за тај град и регион да се полако враћа на оно што је некада умео јако добро да ради, а то је да ствара иновативну технологију и добре ствари", казао је Чадеж за Танјуг.

Он је рекао и да сама инвестиција и одлука те водеће компаније у свету у иновацијама када су системи расвете у питању није дошла преко ноћи, већ да је то грађено корак по корак.

Чадеж је казао и да се сећа се први пут премијер Србије упознао са директором Цумтобела Улрихом Шумахером пре годину дана и четири месеца.

"Започели смо тако што смо од компаније добили шансу да заједно позовемо младе инжењере и пројектанте да раде за Цумтобелов пројектни дизајн центар који су прошле године пребацили из Пољске у Србију и ти млади људи су очигледно послали јасну поруку и сигнал аустријском инвеститору да Србија јесте добро место за њих", рекао је он.

Чадеж је додао и да је онда Цумтобел хтео да види да ли српски произвођачи имају потенцијал да буду њихови добављачи и оценио да се цео тај труд сигурно исплатио.